

PROBLEMA CLXXXI.

1.
2.
3.
versicu-
lusu 20.

V. & altercatio fuit inter pastores Izahac, & pastores Geraræ pro effuso puto-
teo? An de puteo illo (iuxta corticem literæ) inuidia, & malitia impulsæ
Geraritæ contendebant? An (vt altius consendamus) Geraritæ, qui secan-
tes interpretantur, malos spiritus significant; qui secare, & diuidere sata-
gunt animas à fonte supremo, immò ab ipso Deo? Hinc dicuntur obstruere
puteum (vnde gratiam Dei, & omnem diuinum fauorem haurimus) immit-
tentes terram, idest, terrena oblectamenta in illum puteum, quem fodimus, suppeditatis &
amotis omnibus terrenis, & inferioribus voluptatibus.

Gen. 16.

Iai. 14.

Ierem. 2.

1.
2.
versicu-
lusu 15.

V. R. Philistijm quoque dicuntur obstruētores putei effossi ab Abrahā: Non-
ne Philistijm, qui cadentes, & ruenentes interpretantur, illos significant, de
quorum principe dicitur: Quomodo cecidisti Lucifer, qui manū oriebaris?
vel (vt veritas Hebraica habet) quomodo cecidisti lulula filii auroræ? Fuit
enim filius lucis, sed in hululam nocturnam conuersus est. Hi autem conti-
nuè satagunt, vt perdamus aquam putei Bersabah, deductam ab illo fonte,
qui ait: Me dereliquerunt fontem aquæ viuæ. Et hoc per effusionem cisternarum dissipata-
rum, aquæ non valent continere aquas; idest, per amorem rerum, & voluptatum terrena-
rum, aquæ veras, & diuinæ aquas continere nequeunt.

Ibid.

Iai. 14.

Ierem. 2.

Quare De-
noluerit, ve
Isaac in
Ægyptum
descende-
ret.

V. id Venete garris in 180. problemate de
duritate futura Isaaci, quam sacramenta nun-
cupas? Vnde tantum indurescere potuissit, & quis
ille fluvius durus à quo influxum suscepere? An
Nilum durum ait? An idolatriam ibi vigentem
intelligis? Sed nunquid in Gerara, & terra Châ-
naan in qua versabatur, etiam idolatria vigebat?
Noluit ergo Deus Isaacum in Ægyptum descen-
dere, ne vel malum aliquod ei contingere, vel ne
forte Ægyptiorum aliquod ei contingere, & obturari
tempore putei effossi sint, & obturati dubium est,
cum 70. verterit ὁρογένες αὐτὸν (nempe μὲν οὐ πε-
άται) εἰ τὸ γένος τὸ πατρὸς αὐτοῦ οὐ γουνιέστη, εἴ τόπος
αὐτοῦ μὲν. Eos verò fodere voluit Isaac, quos iam à
patre effossos fuisse cognoscet, quia certus erat
illuc aquæ veniam esse, id minus inuidiosum vide-
batur, cum iustæ paterno labore vti posset: deni-
que patris gratissimam memoriam ea ratione re-
colebat; patres autem supra citati satis Veneti al-
legorij fauunt.

videatur, cum textus corū inimicitiam, malitiam,
& calumniam satis ostendat, non est quòd hic, aut
in 182. problemate immoratur: quomodo verò pu-
teum animæ per tentationem cogitationes obtu-
ret demon, aperit S. Gregorius ad. moral. c. 22.
Allegoriam verò de hereticis catholica doctrinæ
puteos obrurantibus vide apud Orig. hom. 13, &
apud Isid. tropologiam; an autem ipsius Abrahæ
tempore putei effossi sint, & obturati dubium est,
cum 70. verterit ὁρογένες αὐτὸν (nempe μὲν οὐ πε-
άται) εἰ τὸ γένος τὸ πατρὸς αὐτοῦ οὐ γουνιέστη, εἴ τόπος
αὐτοῦ μὲν. Eos verò fodere voluit Isaac, quos iam à
patre effossos fuisse cognoscet, quia certus erat
illuc aquæ veniam esse, id minus inuidiosum vide-
batur, cum iustæ paterno labore vti posset: deni-
que patris gratissimam memoriam ea ratione re-
colebat; patres autem supra citati satis Veneti al-
legorij fauunt.

Cur Isaac
puteos iam
à patre ef-
fossos iterū
fodit, j. 182.
rationes.

PROBLEMA CXLXXXIII.

1.
2.
3.
versicu-
lusu 15.

V. R. Moses enarrat tres effossos esse puteos ab Izahac: An quia maior molestia fuit
ei illata ab antiquo serpente, cum maius symbolum haberet cum Izahac aquilonari
serpentine, qui sedem suam voluit locare ad Aquilonem superiorem, unde ipse Izahac
erat? Hinc inde expulsus Aquilonis inferioris tormento premitur. An quia robustio-
res robustioribus molestis premuntur? An id factum fuit in exemplum poste-
rorum, vt videlicet discant strenui milites semper resumere vires, & reparare ea, quæ ho-
stes destruere satagunt, & aperire canales bonorum influxuum, quos ipsi obstruere co-
nantur?